

Cesarz prawd wszelakich

*Własne masz światy, senne majaki,
fakty i mity, a także swój tlen -
lepiej, wiadomo!, na jawie jest sen,
w którym się nie jest nikim nijakim...*

*Masz w końcu jakieś jasne nadzieje,
na lepsze życie, i na szacunek -
świat brzydki dotąd wreszcie pięknieje,
i dla narodu jest też ratunek...*

*Krzyczysz więc prawdy swe objawione,
walisz w klawisze, jak opętany
i perorując cesarskim tonem
błazna rozrzucasz dawne lachmany!*

*I skrzą się oczy od łez wzruszenia,
i lśni korona na ciepłej głowie -
lecz żeś król nagi, cokolwiek powiesz,
tłum śmiechem ryknie, boś bez odzienia...*

--

07-08 IX 2019

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Artur Dubis, dodano 09.09.2019 07:13

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.